

Sygn. akt VII U 494/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Błażejowska

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2021 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy L. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania L. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 17 czerwca 2021r. nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

SSR Katarzyna Błażejowska

Sygn. akt VII U 494/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 marca 2021 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. Inspektorat w G. odmówił ubezpieczonemu L. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 12 stycznia 2021 r. do 14 marca 2021 r. W uzasadnieniu organ wskazał, że z posiadanej dokumentacji wynika, że ubezpieczony nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 stycznia 2021 r., gdyż składka za (...) została opłacona po terminie. Niezdolność do pracy powstała w dniu 12 stycznia 2021 r., czyli w okresie, kiedy ubezpieczony nie podlegał ubezpieczeniu chorobowemu. W związku z powyższym ubezpieczony nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony L. M. wskazując w uzasadnieniu, iż podlegał on w wymienionym okresie ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zwolnienia z opłaty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od odwołującego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu organ wskazał, że zgodnie z obowiązującymi przepisami – art. 31zo ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych płatnik składek był zwolniony z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w okresie od maja 2020 r. do stycznia 2021 r. W okresie od 1 lutego 2020 r. do 4 maja 2020 r. ubezpieczony

nie był zgłoszony do dobrowolnego ubezpieczenia społecznego (składki były rozliczane bez składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe). Organ wskazał, że zgodnie z ustawą COVID-19 w przypadku zwolnienia z opłacania składek osoba występująca z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego a okres niezdolności do pracy posiada prawo do zasiłku jeśli podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu na dzień 1 lutego 2020 r.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący L. M. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą.

Okoliczność bezsporna

Ubezpieczony był objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym w okresie od dnia 8 stycznia 2018 r. do dnia 31 stycznia 2020 r. W okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 4 maja 2020 r. nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. W okresie od 5 maja 2020 r. do 31 grudnia 2020 r. ubezpieczony ponownie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Z uwagi na brak terminowego opłacenia składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiąc styczeń 2021 r. ubezpieczony nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. W związku z powyższym wystąpił z wnioskiem o przywrócenie terminu do opłacenia w/w składki. Pismem z dnia 16 marca 2021 r. ZUS poinformował ubezpieczonego, że został on zwolniony z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek za miesiąc styczeń 2021 r.

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych ubezpieczony został zwolniony z konieczności opłacenia składek za miesiące marzec, kwiecień, maj, listopad, grudzień 2020 r., styczeń, luty, marzec oraz kwiecień 2021 r., zaś składki zostały umorzone na podstawie art. 31zo w/w ustawy.

W związku z orzeczoną niezdolnością do pracy, ubezpieczony złożył wniosek o zasiłek chorobowy za łączny okres od dnia 12 stycznia 2021 r. do dnia 3 kwietnia 2021 r.

Decyzją z dnia 17 czerwca 2021 r. ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

Dowód: odpowiedź na wniosek o poświadczenie ubezpieczenia chorobowego, pisma ZUS z dnia 16.03.2021 r., 24.03.2021 r. oraz 08.06.2021 r., wnioski o zasiłek chorobowy, zestawienie zaświadczeń, decyzja ZUS z dnia 17.06.2021 r. – akta rentowe

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie było zasadne, wobec tego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone do akt sprawy oraz akt rentowych dokumenty, których treść oraz autentyczność nie były kwestionowane między stronami postępowania.

W przedmiotowej sprawie stan faktyczny co do zasady nie był między stronami sporny. Odwołujący domagał się jedynie zmiany decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 12 stycznia 2021 r. do dnia 3 kwietnia 2021 r.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 6 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1133 z późn. zm., dalej: ustawa zasiłkowa)

zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

W związku z ogłoszeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, a następnie stanu epidemii, polski ustawodawca wprowadził przepisy mające na celu wsparcie określonych podmiotów tj. ustawę z

dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz. U. poz. 1842 z późn. zm., dalej: ustawa covidowa).

Zgodnie z art. 31zo ust 2 ustawy covidowej na wniosek płatnika składek, będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zwanej dalej "osobą prowadzącą pozarolniczą działalność", opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne, zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na jego obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, o którym mowa w art. 31zp ust. 1, nie był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.

Z kolei zgodnie z art. 31zs ust 1 ustawy covidowej w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących oraz duchownych, jeżeli przepisy uzależniają prawo lub wysokość świadczeń z ubezpieczeń społecznych od opłacenia składek, składki na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 31zo, zwolnione z obowiązku ich opłacania traktuje się jak składki opłacone. Osoba prowadząca pozarolniczą działalność i osoba z nią współpracująca oraz duchowny zachowuje prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa jeżeli podlegała ubezpieczeniu chorobowemu w dniu 1 lutego 2020 r. (art. 31zs ust 2).

Z powyższego zatem wynika, że osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, zwolniona z konieczności opłacenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne oraz dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, zachowuje prawo do świadczeń z tytułu ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, jeżeli w dniu 1 lutego 2020 r. podlegała ubezpieczeniu chorobowemu.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że ubezpieczony L. M. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Z treści dokumentów, niezakwestionowanych przez odwołującego, wynika, że został on zwolniony z obowiązku opłacania składek za okresy od marca do maja 2020 r., od listopada do grudnia 2020 r., od stycznia do kwietnia 2021 r. Ubezpieczony podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 8 stycznia 2018 r. do dnia 31 stycznia 2020 r. oraz od dnia 1 lutego 2020 r. Z kolei dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu podlegał w okresie od 8 stycznia 2018 r. do 31 stycznia 2020 r. oraz od 5 maja 2020 r. Tym samym na dzień 1 lutego 2020 r. ubezpieczony nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Jednocześnie podkreślić należy, że ubezpieczony nie wystąpił z wnioskiem o ustalenie podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu za okres od 1 lutego 2020 r. do 4 maja 2020 r.

Wobec powyższego, zgodnie z treścią art. 6 ust 1 ustawy zasiłkowej oraz art. 31zs ust. 2 ustawy covidowej ubezpieczony nie ma prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku oddalając odwołanie.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., w którym została wyrażona zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z treścią tego przepisu strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwany organ wygrał przedmiotową sprawę w całości, a na koszty procesu, które poniósł składa się wynagrodzenie ustanowione w sprawie pełnomocnika. Wysokość przyznanych organowi rentowemu kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zmienionego rozporządzeniem z dnia 3 października 2016 r. zasądając na rzecz powoda kwotę 180,00 zł (§9 ust 2 rozporządzenia).

SSR Katarzyna Błażejowska